

Antoine Bodar

KRO Magazine 2VIII 2008

SINT JAN

Drie weken waarnemend plebaan in 's-Hertogenbosch, rijkelijk gezegend door regen. Terug op de plaats die ik in 2003 heb vervuld als onderbreking van Romeins verblijf. Zwerverschap wordt tweede natuur. In Rome koffers ingepakt, in Amsterdam uitgepakt en ingepakt en op dezelfde avond nog eens uitgepakt in Bossche plebanie. Drie weken vieren en praten, niet lezen en niet schrijven. Voor mij omgekeerde wereld maar schoon ter afwisseling. Weerzien met velen. Besef dat leven steeds kiezen blijft en dat elk voordeel zijn nadeel heeft zoals elk nadeel zijn voordeel. Meer zielen in dezelfde borst dragen – naar het gezegde van Wolfgang von Goethe – leidt tot helemaal niets. Omzien moet eigen maat houden. Te veel omkijken doet te weinig vooruitkijken maar te veel vooruitkijken brengt slechts de dwaasheid van de droom, terwijl de werkelijkheid voorbijgaat. Rome is nu even ver weg. Na de eerste week lijkt ik hier al weken. Drie weken zijn naar beleven twee maanden geworden.

De kathedraal, in dit jaargetijde druk bezocht door toeristen maar evengoed voor de liturgie steeds gevuld, wekt herinneringen: Uit kinderjaren van koude voeten in de winter tot zeeën van kaarsen bij het genadebeeld in mei, opnieuw beleving van mijn eerste Heilige Mis en mijn installatietoespraak als plebaan, Gods alziend oog boven in de koepel en mijn helaas veel ziende oog beneden in de liturgie.

Sint Jan biedt als geheel hoogte en ruimte, nodigt uit tot altijd weer wandelen door die aangename vrijheid, terwijl het licht zich schikt naar het uur van de dag met als bijzondere intimiteit de indalende duisternis tijdens de liturgie in de avond. Tevens kent elk deel van de kerk eigen karakter: Viering van liturgie op hoogkoor en in sacramentskapel inviteert tot bidden in het hart, die onder de koepel tot kijken, een andere vorm van bidden. De Mariakapel schenkt het troostende schietgebed.

De kathedrale basiliek is zowel Mariaheiligdom als toegewijd aan Joannes de Evangelist – samen symbool voor de gehele Kerk: 'Vrouw, zie daar uw zoon', zegt Jesus vanaf het kruis, 'zoon, zie daar uw Moeder'. Het Godshuis brengt steeds het heimwee terug naar de late Middeleeuwen – de grijze stenen zo passend bij Nederlandse luchten en zo anders als Italiaanse kleurrijkdom.